

sig. Jeg har været en af dem, der har set saaledes paa det, at det eneste virkeligt rationelle vilde være at gennemføre Forsikringsprincippet helt igennem. Dette har vi ikke ment, fordi vi har set noget ideelt i Tvang; selvfølgelig ikke, men for mit Vedkommende har det været, fordi jeg har frygtet for, at den frivillige Forsikring ikke vilde komme til at omfatte dem, der trænger til den. Der foreligger jo Eksempler paa, at man i forskellige Lande har eksperimenteret med den frivillige Forsikring, Eksperimenter, som alle Vegne er mislykkedes, idet Forsikringen ingen Sinde er blevet effektiv.

Her i Landet har vi jo een Slags tvungen Forsikring, nemlig Brandforsikringen for Bygninger. Den er faktisk tvungen, uagtet der ikke, saa vidt mig bekendt, foreligger nogen egentlig Lovbestemmelse, der paabyder den; men forsaavidt man har Prioriteter i sin Ejendom, er man under Hensyn til Prioritetshaverne jo nødt til at have sin Ejendom forsikret. Man er altsaa under en vis Tvang i saa Henseende, men en Tvang, der ingenlunde føles som saadan, fordi man opnaar en Betygelse ved at svare sin Forsikringspræmie. Men der foreligger altsaa en vis Tvang; der er en vis Spore der, som har den Betydning, at denne Forsikring bliver effektiv. Hvis det nu var muligt ved en frivillig Forsikring som den, der kunde være Tale om i Henhold til Lovforslaget her, at finde en lignende Spore, der kunde bevirke, at en saadan Lov, naar den blev vedtaget, blev effektiv og kom til at omfatte dem, der trænger til den, skulde jeg ikke holde paa Lovtvang i nogen Henseende, thi det er ikke for mig Idealet. Men jeg er alvorlig bange for, at en saadan Spore ikke vil kunne findes, og naar man ser, at alle de Forsøg, der er gjorte i saa Henseende, ikke er lykkedes, er jeg bange for, at det heller ikke vil lykkes her. Derfor har jeg ment det sikrest og mest paalideligt at indføre en obligatorisk Forsikring.

Nu hørte jeg nok, hvad den højtærede Minister sagde i sin Fremsættelsestale, og han var jo meget haard imod de Medlemmer af Venstre, som har været stemte for og arbejdet for at faa gennemført en Folkeforsikring, idet han sagde, at vi havde været inde i en Blindgade, og det var altid uheldigt at komme ind i en Blindgade. Jeg ved ikke, hvorfor Ministeren i denne Forbindelse taler om en Blindgade, thi Danmark er jo ikke det første Land, hvor denne Sag har været drøftet; den har været drøftet i mange andre Lande, og en

saadan Forsikring har været gennemført i adskillige, saaledes i Tyskland, og der er man ikke kommet ind i en Blindgade, hverken med Hensyn til den praktiske Fremgangsmaade eller med Hensyn til det finansielle. Jeg kunde ligeledes nævne England. En Mand som Lloyd George, som man vel nok tør stille ved siden af den højtærede Indenrigsminister, har gjort et mægtigt Arbejde for at gennemføre det samme System i England, saa den Tale om Blindgaden berører mig ikke meget. Jeg har ikke fortrudt, at jeg har gjort et Arbejde for at faa denne Sag belyst saa godt som muligt, og jeg tror, som sagt, at det Materiale, der foreligger, ogsaa vil komme til at gøre Nytte ved Behandlingen af de to Lovforslag, som her foreligger.

Saa sagde den højtærede Minister, at Kommissionen kun havde affødt et Bjerg af Papir, og at dette Papirbjerg fødte en Mus. Jeg ved ikke, om det er de foreliggende Forslag, den højtærede Minister tænker paa, thi de er jo ogsaa en Frugt af Kommissionens Arbejde. Men det er ganske rigtigt, at sammenlignet med de store Tanker, som Kommissionen arbejdede med, er det, der her foreligger, meget lidt, navnlig naar man ser, at Forsørgelsesprincippet er lagt til Grund for alle Understøttelser lige fra den unge Alder, til vedkommende dør.

Ligeledes var den højtærede Minister meget ked af den Opsparing, som vi havde foreslaaet; disse Milliardopsparinger var noget meget uheldigt noget. Den højtærede Minister er ikke nogen Ven af Opsparing; og jeg tror, at Ministeren netop derfor er kommet ind i en finansiell Blindgade; det viser sig jo ogsaa tilstrækkelig klart, thi disse Lovforslag er i finansiell Henseende ikke underbyggede med noget som helst, og der er ikke givet nogen som helst Anvisning paa, hvorfra Pengene skal komme. Saa meget praktisk Blik havde vi dog i Kommissionen, at vi søgte at tilvejebringe i alt Fald den største Del af de Penge, der skulde til for at gennemføre en Forsikring. Jeg kan saaledes ikke erkende Berettigelsen af den højtærede Ministers Kritik med Hensyn til den Blindgade, som han mente, vi skulde være kommet ind i, vi, som var Venner af Folkeforsikringstanken.

Den Kritik, Ministeren rettede mod Opsparingen, kan jeg heller ikke være enig i, lige saa lidt som jeg kan være enig i de Tanker, der er nedlagte, navnlig i Lovforslaget om Invaliditetsunderstøttelse. Jeg